

лѣтны кѣщи, които като че съединявали градове тѣ помежду си. Какъвъ животъ вредъ! Тукъ са развѣвали платна, тамъ гърѣли колела, по нататакъ бѣли чукове, сичко то наоколо мърдало и было въ движеніе; вредъ търговія; градове тѣ и поморіе то кипѣло съ народъ! Финикія станѣла пазаръ на цѣль свѣтъ.

Благосѣстояніе то и богатство то на търговскія този народъ блазняло воинственны тѣ съсѣды. Близко то паданье на Финикія было предсказано отъ пророцы тѣ Іезекіиля и Исаія: „Плачете, кораби Тарсиски! Близко е опустошеніе то; богъ си прострѣ рѣка та на море то и богаты тѣ ще потренирѣтъ; ще паднѣтъ финикійски тѣ градове, — таквасъ е воля та божія! Ты, разграбленный Сидоне, нема вече да са веселишь, и твоя та твърдиня, о Тире, ще бѣде съборена.

Около 600 год. преди Р. Х. нападнѣлъ на Финикія съ много войска царъ Навуходносоръ. Той лесно завладѣлъ Сидонъ, но Тиръ са не предавалъ ако и да былъ обсаденъ десеть години, — тѣй упорно са браняли неговы тѣ жители. Наконецъ Навуходносоръ овладѣлъ Тиръ, но го намѣрилъ нусть защо то сички тѣ жители съсъ сичко то си имущество побѣгнѣли на съсѣдственныя островъ и отъ изново построили тамъ градъ. Този новъ Тиръ станѣлъ великолѣпенъ като първыя и средоточіе на всемирна та търговія. Тѣй было до 333 год. предъ Р. Х., кога то приближилъ до Тиръ великій тѣ древній завоеватель, Александръ, царъ македонскій.

Жители тѣ на Тиръ му проводили пары и храна, но са отрекли да го пуснѣтъ въ града си. Туй разгнѣвило гордыя царъ, и той са рѣшилъ съсъ сила да влѣзе въ града. Тиръ былъ далечъ отъ суша та около четверть на часа и обиколенъ съ висока стѣна. Александръ заповѣдалъ да са направи ѣкъ насыпъ 200 фута широкъ между суша та и острова и на тѣзи работа употребилъ развалины тѣ на старыя Тиръ. Съсъ страхъ гледахъ изумелны тѣ жители на Тиръ, че насыпъ тѣ са приближава до града имъ; той вече былъ готовъ, но изведнѣжъ са по-